

Leela Singh v. Punjab State Electricity Board 590
and others (S.S. Nijjar, J.)

ਐਸਐਸ ਨਿਜ਼ਰ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਯਾਦਵ, ਜੇਜੇ

ਲੀਲਾ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ

ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2004 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 17530

17 ਅਗਸਤ, 2005

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950-ਅਨੁਛੇਦ 226 — PSEB (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970—
ਉਪ ਨਿਯਮ 5(v) i ਤੋਂ ix—ਬੋਗਸ ਤਜਰਬੇ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਜੀਲੈਂਸ
ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੋਰਡ — ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 13 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਰਹੀ — ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ
ਪੂਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ
ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ
ਬਿਨਾਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ- ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਖਾਸਤਗੀ
ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਸਜ਼ਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ
ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ
ਫੈਸਲਾ - ਅਪੀਲ ਦਾ ਉਪਾਅ - ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਲਬਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ
ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਪਾਸੇ
ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰੋ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਦੇ
ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ
ਉਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। 11 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੀ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ.
ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ
ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ,
2002 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ
ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਦੇ ਪੜਾਅ ਨੂੰ 25 ਅਗਸਤ, 1994 ਤੋਂ 25 ਅਗਸਤ, 1995 ਤੱਕ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ,
ਨੌਂ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਕੇਲ 25 ਅਗਸਤ, 1995 ਦੀ ਬਜਾਏ 25 ਅਗਸਤ, 1996 ਤੋਂ ਦਿੱਤਾ
ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ
ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪੈਰਾ ੭)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ
ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੇਖਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ
ਖਿਲਾਫ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤਜਰਬੇ ਦਾ ਜਾਅਲੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਬਿੰਦੂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੭)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਅਸ਼ਵਨੀ ਤਲਵਾੜ, ਸੀ .

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਡੀ.ਕੇ.ਨਗਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸਐਸ ਨਿੱਝਰ, ਜੇ.

(1) ਪਾਲਤੂ ਥੀਪੀਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਲ, 1986 ਵਿੱਚ ਲਾਈਨ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਪੀਐਸਈਬੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਪੰਡਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ 10 ਦਸੰਬਰ, 1985 ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪੋਸਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ (ਅੰਕੜਾ P-5) . ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਈਨਮੈਨ ਦੇ ਕੰਮ-ਚਾਰਜ/ਰੈਗੂਲਰ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਵਿਹਾਰਕ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਈ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਅਲੀ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਤੱਥ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵੱਲੋਂ ਜਾਅਲੀ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 25 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-3)। ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਤਜਰਬੇ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪੀ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ., ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਆਈਜੀਪੀ/ਵੀਐਡਐਸ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰਬਰ 63/ਵੀਯੂ, ਮਿਤੀ 14 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਜਰਬੇ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ ਨੌਕਰੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪ ਨਿਯਮ 5(v) i ਤੋਂ (ix) PSEB, (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਦੀ ਜਾਂਚ 13 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਤਜਰਬਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ 13 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ/ਵੀਐਡਐਸ, ਪੀਐਸਈਬੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ,

Leela Singh v. Punjab State Electricity Board 592
and others (S.S. Nijjar, J.)

ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਸਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਇਕੱਠੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏ ਸਨ। ਅਖੀਰ, ਅਪ੍ਰੈਲ 1994 ਵਿੱਚ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉਹੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਭੱਜਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ 19 ਮਈ, 1994 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ (ਪ੍ਰੋਜੈਨਲ), ਭਰਤੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਅਲੀ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨਿਯਮ, 1971 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਜਾਂਚ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚਾਰਜ-ਮੀਸੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ 21 ਨਵੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੇਵਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 11 ਦਸੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 21 ਨਵੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 22 ਅਪ੍ਰੈਲ 2002 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-9) ਨੂੰ 25 ਅਗਸਤ, 1995 ਤੋਂ 25 ਅਗਸਤ, 1996 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਦੇ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 25 ਜੂਨ, 2002 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ (ਅੰਕੜਾ P-10), ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 48,725/- ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਜੂਨ, 2002 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਭਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਲਾਈਨਮੈਨ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ 4 ਜੂਨ, 2001 ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ/ਬੋਗਸ ਤਜਰਬਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਮੈਂਬਰ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ 15 ਜਨਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:-

“ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਬਲਯੂ.ਟੀ.ਐਮਜ਼ ਨੇ 16 ਜੁਲਾਈ, 2002 ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੰਬਰ 12 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਭਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਲਾਈਨਮੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਅਲੀ ਅਪ੍ਰੈਟਿਸਿਸਿਪ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਹੈ। ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ

ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿੱਸਾ। ਡਬਲਯੂ.ਟੀ.ਐਮਜ਼ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(2) 26 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਰਤੀ ਵਜੋਂ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਅਪਰੇਸ਼ਨ) ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੌਪਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਓਪਰੇਟ ਆਈਨ - ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। 19 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਪੱਤਰ (ਅੰਕੜਾ P-12) ਦੁਆਰਾ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ।

ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਿਤੀ 21 ਨਵੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 2 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ (ਅੰਕੜਾ P-1)। ਇਹ ਉਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226/227 ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(3) ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 15 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੀ ਸਮੁੱਚੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੀ ਸਮਿਤੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਲ ਟਾਈਮ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਲਾਈਨਮੈਨ ਨੇ ਵੀ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 21 ਨਵੰਬਰ 2001 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1972 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-13) ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

Leela Singh v. Punjab State Electricity Board 594
and others (S.S. Nijjar, J.)

(5) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਹ ਨੁਕਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(6) ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(7) ਸਾਡਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। 11 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਦੇ ਹੁਕਮ (ਅੰਕਸ਼ਾ P-2) ਦੁਆਰਾ, PSEB ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

'ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਇਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।

ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਦੇ ਆਰਡਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-9) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਪ੍ਰੋਫੀਸ਼ੈਂਸੀ ਸਟੈਪ ਅੱਪ 25 ਅਗਸਤ, 1994 ਤੋਂ 25 ਅਗਸਤ, 1995 ਤੱਕ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। , ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 25 ਅਗਸਤ, 1995 ਦੀ ਬਜਾਏ 25 ਅਗਸਤ, 1996 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਕੇਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਦੇ ਵਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 25 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹੋਲ ਟਾਈਮ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਲਾਈਨਮੈਨ ਭਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। 4 ਜੂਨ 2001 ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ/ਜਾਅਲੀ ਤਜਰਬਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ 15 ਜਨਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਲ ਟਾਈਮ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ। ਹੋਲ ਟਾਈਮ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਭਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 16 ਜੁਲਾਈ, 2002 ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੰਬਰ 12 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਅਲੀ ਅਪ੍ਰੈਟਿਸਿਸ਼ਿਪ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਕੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ

ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੇਖਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤਜਰਬੇ ਦਾ ਜਾਅਲੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਉਪਾਅ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ

ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਲ ਟਾਈਮ ਸੈਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੋਲ ਟਾਈਮ ਸੈਬਰਾਂ ਨੇ 16 ਜੁਲਾਈ 2002 ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੰਬਰ 12 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਥਿੰਦੂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ 2 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ (ਅੰਕੜਾ P-1)। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ 14 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਸਪੀਕਰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ, ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

(9) ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਆਮ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ